

[Jensen (Aale).]

i Befolkningstal siden 1860. Hvad er Aarsagen til dette? Aarsagen er, at Maskinerne udfører en stigende Del af det Arbejde, som før skulde udføres ved Haandkraft; derfor maa Befolkningsstilvæksten gaa over til andre Erhverv og vandre ind til Byerne. Det er jo lige haardt nok, naar vi ved, at Jorden frembringer mindst 4—5 Gange saa meget som for 100 Aar siden, at man saa ikke en Gang kan beholde den Ungdom ude paa Jorden, som er vokset op dér. Men det er Forholdene, der har ført det med sig, og det forekommer mig, at det er Forhold, som vi alle maa være stærkt interesserede i at faa raadet Bod paa. Vi er jo ikke interesserede i, at Byerne vokser saa stærkt, som Tilfældet har været i de senere Aar, vi er efter min Mening langt mere interesserede i at beholde den Ungdom, som gerne vil blive der, ude paa Landet. Men for at det kan ske, maa vi lægge Betingelserne saadan til Rette for dem, at Folk, naar de er dygtige og paalidelige, ved egen Kraft kan naa til at faa selvstændige Brug, store nok til at ernære en Familie og med Virkefelt nok for Familiens Medlemmer. Det er ikke alene et Retfærdighedskrav, men et Krav, som hele Samfundet er interesseret i at være med til at faa gennemført. Her er ikke Tale om, at de faar lette Vilkaar, at de slipper med let Arbejde o. s. v. Nej, enhver, som kender noget til Husmandsbrug, ved, at de fordrer en stor Arbejdsydelse og stor Sparsommelighed, altsaa netop det, som det nuværende Ministerium sætter i Højsædet. Hvorfor vil Ministeriet saa ikke være med til at fremme Arbejdsomheden paa et Sted, hvor den kunde fremmes, uden at det vilde koste Staten nævneværdigt?

Frøkjær: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet vilde jo gerne forhandle med mig for at se, om vi ikke kunde blive enige om, hvor meget en ung Karl og en ung Pige bør have samlet sammen for at faa et Husmandsbrug. Jeg tror ikke, det nytter at forhandle om det, jeg tror ikke, vi kan blive enige, vi ser saa vidt forskelligt paa det Spørgsmaal. Der er jo det, at hvis Staten forlanger denne Tiendedel og vedkommende ikke har den, saa maa han laane Beløbet og forrente det. Renten bliver maa-ske lavere, men han skal alligevel forrente hele Beløbet. Det er jo, som den ærede Ordfører for de Radikale sagde, ikke flere Laan, der trænges til, det er ikke mere Gæld, der trænges til. Nej, det er ikke mere Gæld, der trænges til, den skal jo forrentes, og derfor forlanger man, at de unge skal

have saa meget, at de kan klare sig, og jeg er sikker paa, at enhver ung Karl og ung Pige, der gifter sig, sikkert vil kunne samle saa meget, som her forlanges. Vi fik at vide af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, hvor mange Penge han havde, da han begyndte, og nu kunde jeg jo fortælle, hvor mange jeg havde, da jeg begyndte. Forholdsvis havde jeg ikke mere, end den ærede Ordfører for Socialdemokratiet havde, men det er maaske, fordi vi to havde baade Villien og Evnen til at holde paa det, vi kunde spare sammen, at vi klarede os. Vi maa haabe, at de unge maa have den Evne og Villie, som skal til, for at man kan opretholde et Brug, for der skal baade Sparsommelighed og Nøjsomhed og Dygtighed til. Det er ikke lette Kaar, de unge kommer ind i, naar de faar et Statshusmandsbrug.

Jensen Christensen: Jeg vil gerne sige til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]), at jeg i og for sig ikke skal uddybe den Diskussion, der her er ført om, hvorvidt det er heldigt eller ikke, at der stilles betydelige Krav til de unge som Forudsætning for, at de kan faa disse Husmandsbrug. Jeg vil jo mene, at man ikke let kan stille for stærke Krav til de unge; for er der nogen, der i disse Tider har Betingelser for at spare op i Landbruget, er det Tjenestefolkene; de kan i hvert Fald sætte noget i Sparekassen, hvis de vil; det kan den, der sidder inde med Bedriften, vanskeligt. Men det skal jeg ikke fordybe mig mere i.

Naar jeg tog Ordet igen, var det nærmest for at sige til det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Lausten), at jeg synes ikke, at han kan tale om, at der ved Fremsættelsen af Lovforslaget her er sket noget, som har Forbindelse med den Sensation, der for nylig har været i de sønderjydske Landsdele. Som det ærede Medlem selv gjorde opmærksom paa, har vi allerede ved Vinterens Begyndelse forhandlet med Landbrugsministeren om Fremsættelsen af Lovforslaget, og jeg vil nødig have, man skal tro, at der nogen Sinde herinde er sket noget, fordi der har været en Smule Sensation i de sønderjydske Landsdele. Det kan og vil ansvarlige Mennesker ikke bøje sig for, og der bør heller ikke fra denne Talerstol gives Udtryk for, at der er sket noget som helst paa Grundlag af Sensationer, for det er der ikke.

Lausten: Jeg skal tage det sidste først. Overfor den ærede Ordfører for Venstre vil jeg gerne sige, at det er en kedelig Historie, at Lovforslagets Behandling og Vedtagelse netop foregaar samtidig med, at der kommer